

[Stavad]

3. Fra og med indkomståret 1988 pålægges indberetningspligtige låneinstitutter at afgive oplysninger til skattemyndighederne og skatteyderne om, hvilke lånerenter der er omfattet af afgiftspligten.

Endvidere fastsættes mindstebeløbet, der opkræves, til 100 kr. I øjeblikket er mindstebeløbet 50 kr.

Ved de foreslåede ændringer fjernes de mange tilfældigheder for især gamle lån, som virker fuldstændig undergravende på retsbevidstheden, og som skaber retsusikkerhed for den enkelte borger. Fra afgiftsåret 1988 vil den automatiske indberetning endvidere indebære en enkel administration for skatteyderne og en tilfredsstillende kontrolmulighed for de lignende myndigheder.

Det vil være for store ord at påstå, at alle urimeligheder og alle tilfældigheder bliver fuldstændig fjernet med lovforslaget.

Der kan nævnes eksempler på personer, som har en stor gæld som følge af virksomhedsophør, lån optaget til uddannelse, lån til køb af aktier i en virksomhed, man er beskæftiget i, boliglån til indskud eller boligforbedringer i en lejerbolig osv. Derfor bør udvalgsarbejdet benyttes til at få belyst, om det ville være muligt at tage hensyn til disse situationer uden at ødelægge mulighederne for en enkel administration af loven.

I den forbindelse må det overvejes, om en dispensationsadgang inden for snævre, veldefinerede grænser eventuelt kan kombineres med et gebyr, der kan dække sagsbehandlingen, for at begrænse dispensationsansøgningerne til de relevante.

Idet der henvises til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige og grundige behandling.

Skriftlige redegørelser:

Redegørelse af 1/12 87 vedrørende EF-Kommissionens forslag til Rådets direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om byggeprodukter – Kommissionens dokument (86)756, endelig udgave, dateret 24. februar 1987 (dansk oversættelse). EF-Tidende C 93/1.

(EF-redegørelse nr. EF 1).

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

I. Indledning

Direktivforslaget er fremsat som led i Kommissionens program på baggrund af hvidbogen om det indre marked. Forslaget er lovgivningsteknisk udarbejdet efter den nye metode, der går ud på generelt at henviser til standarder.

Forslaget er at betragte som en rammeforskrift, der indeholder overordnede procedurer for en gennemførelse af en harmonisering af medlemslandenes forskrifter samt fundamentale sikkerhedsforskrifter, der skal garantere kvaliteten i specielt sundheds- og sikkerhedsmæssig henseende af de produkter, der skal kunne omsættes over grænserne inden for EF.

Principperne i direktivforslaget har været drøftet igennem mange år i arbejdsgrupper under EF-Kommissionen, og det forudsættes nu, at man er nået frem til overordnede forskrifter, der er accepterbare for medlemslandene.

I Danmark har producenterne af byggevarer i adskillige år set hen til en harmoniseringsprocedure, der kan lette eksporten af danske byggevarer, og behandlingen af direktivforslaget følges derfor med største opmærksomhed fra det byggende erhvervs livs side i håbet om, at man i nær fremtid når frem til et direktiv, der kan lette samhandelen og dermed øge dansk byggeeksport til EF-markedet.

II. Forslagets indhold

Direktivet angiver indledningsvis definitioner af, hvad der skal forstås ved byggevarer, og fastsætter derefter en række fundamentale sikkerhedskrav som: stabilitet, sikkerhed mod brand, hygiejne, sundhed og miljø, sikkerhed i anvendelsen, holdbarhed, beskyttelse mod støjgener og hensyntagen til indeklimatiske forhold. Disse fundamentale krav vil altid kunne gøres gældende af medlemsstaterne ved bedømmelsen af, hvorvidt et produkt er egnet til at indgå i et byggeri, yderligere dokumenteret ved europæiske standarder eller godkendelsesprocedurer. Dette betyder yderligere, at kravene til byggeprodukterne skal fastlægges i standarder, der udarbejdes af europæiske standardiseringsorganisationer, principielt den europæiske standardiseringsorganisation CEN, og derigennem omsættes til nationale standarder, der får en ensartethed landene imellem.